

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Chaloupkovou v právní věci **žalobce: P.Č., nar. „X“**, bytem B. 109, P., proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2012, č. j. MPSV-UM/4704/12/9S-JČK,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalovanému **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18. 10. 2012, č. j. MPSV-UM/4704/12/9S-JČK, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“ nebo též „správní orgán I. stupně“) ze dne 17.8.2012, č. j. MPSV-UP/3456181/12/HMN, kterým byla žalobci přiznána dávka mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení sociálním vyloučením ve výši 1.000 Kč.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho zrušení, přičemž vymezil následující žalobní body:

1. Žalobce požádal o částku 2.000 Kč, nevyhovění žádosti nebylo odůvodněno.
2. Úřad fabuloval údaj v podkladu – částka 2.450 Kč nebyla žalobcem dne 10. 7. 2012 přiznána.
3. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl toliko jedinou odvolací námitku, ač jich žalobce vznesl několik (*žalobce tyto námitky vyjmenoval pod body 1. až 22. Žaloby – poznámka soudu*) a povinností žalovaného bylo se vypořádat se všemi. Žalovaný ovšem přezkum rozhodnutí úřadu práce pouze předstírá, jeho závěr, že toto rozhodnutí je správné, je neopodstatněný a zasahuje do žalobcova práva na účinný opravný prostředek.
4. Napadené rozhodnutí a rozhodnutí úřadu práce nemají shodné jedací číslo, ani shodnou spisovou značku.
5. Úřadem práce přijaté řešení není v individuálním zájmu žalobce, ani v zájmu veřejném.
6. Úřad práce vyložil právní předpis (*žalobce nespecifikoval, jaký má na mysli – poznámka soudu*) nesmyslně, správní uvážení bylo provedeno v rozporu s úkolem orgánu státní správy i účelem sociální peněžité dávky.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 21. 5. 2013, kterým navrhl její zamítnutí s odůvodněním, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. K žalobním námitkám uvedl následující:

Žalobce pobírá příspěvek na živobytí. Dne 10. 7. 2012 podal žádost o dávku mimořádné okamžité pomoci, přičemž v ní mimo jiné uvedl, že v červnu neobdržel příspěvek na živobytí a zbývá mu 2.450 Kč. Současně téhož dne oznámil, že jeho jediná doručovací adresa je: Poste restante, 370 03 České Budějovice. Úřad práce zjistil, že příspěvek na živobytí žalobce skutečně neobdržel v řádném výplatním termínu, neboť tento byl poslán na starou doručovací adresu, a z tohoto důvodu přiznal žalobci dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení sociálním vyloučením ve výši 1.000 Kč – oznámení o přiznání dávky bylo vydáno dne 16. 7. 2012, pod č. j. MPSV-UP/2977744/12/HMN, a žalobcem převzato dne 30. 7. 2012. Dne 9. 8. 2012 obdržel úřad práce podání, které vyhodnotil jako námitku proti oznámení o přiznání dávky, a dne 17. 8. 2012 rozhodl o přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu sociálního vyloučení. Uvedené rozhodnutí převzal žalobce dne 27. 8. 2012. Dne 10. 9. 2012 bylo úřadu práce doručeno žalobcovo odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalovaný přezkoumal rozhodnutí úřadu práce v celém rozsahu a se správním uvážením úřadu práce se ztotožnil. Podle § 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 111/2006 Sb.“), se výše mimořádné okamžité pomoci stanoví jednorázově, a to až do výše 1.000 Kč. Žalobci byla přiznána tato maximální částka, proto žalovaný jeho odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 18. 10. 2012, kdy bylo napadené rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-UM/4704/12/9S-JČK, vydáno.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 19. 3. 2014, když soud byl nucen toto jednání nařídit pro chování žalobce, který se opakovaně odmítl vyjádřit na výzvu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, resp. na opakované výzvy reagoval neurčitě či podmíněně. Jednání pak proběhlo v nepřítomnosti obou účastníků řízení, neboť žalovaný již

ve svém vyjádření souhlasil s případným rozhodnutím věci bez jednání a poté, co bylo jednání nařízeno, se z něj řádně omluvil, žalobce se k jednání nedostavil a vzhledem k jeho e-mailovým podáním ho soud považoval rovněž za omluveného. V e-mailu ze dne 24. 2. 2014 žalobce uvedl, že nedává souhlas s jednáním soudu, neboť tento je místně nepřislušný a jednání je nařízeno do síně nevybavené zařízením pro záznam zvuku, a požádal o odročení jednání zhruba o tři měsíce později, neboť musí požádat Českou advokátní komoru o advokáta, pokud mu to zdraví dovolí, není schopen přijet do Pardubic dříve než ve 14:00 hodin, a musí požádat orgán hmotné nouze o finanční pomoc na náklady na cestu k soudu. Soud mu obratem odpověděl, za účelem urychlení komunikace rovněž formou e-mailu, dne 25. 2. 2014, když zdůraznil, že v projednávané věci již byla vyřešena jak žalobcová námitka místní nepřislušnosti soudu, tak jeho žádost o ustanovení zástupce (zamítavé usnesení zdejšího soudu č. j. 53 Ad 9/2013-80 potvrzené rozsudkem Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“, č. j. 1 As 115/2013-14, kterým byla zamítnuta žalobcová kasační stížnost proti citovanému usnesení), dále žalobci sdělil, že požadavek na vybavení jednací místnosti zařízením pro záznam zvuku nemá v projednávané věci zákonnou oporu a že k jednání v 9:00 hodin se lze bez problémů dostat prostředky hromadné přepravy. Rovněž tak žalobci opětovně objasnil, že jednání bylo nařízeno jen z důvodu jeho nesouhlasu s rozhodnutím věci bez tohoto jednání, přičemž souhlas lze ještě stále dát, což povede k nekonání jednání a rozhodnutí ve věci. V e-mailu ze dne 10. 3. 2014 žalobce zopakoval svou námitku místní nepřislušnosti soudu a zopakoval nesouhlas s jednáním v síni bez záznamového zařízení, trval na důvodnosti žádosti o odročení jednání a vyslovil nesouhlas s tím, že hromadné dopravní prostředky vozí do Pardubic „osoby v hmotné nouzi zadarmo a během čtyř hodin“.

Pokud se týká místní příslušnosti soud odkazuje na citovaná rozhodnutí zdejšího soudu a též NSS, jimiž již byla tato otázka vyřešena. K námitce nutnosti vybavení jednací síně zvukovým záznamovým zařízením soud opakuje, že žádný právní předpis povinnost vybavení jednací místnosti tímto zařízením ve věcech správního soudnictví neukládá, tedy požadavek žalobce nemá oporu v zákoně a je zcela nedůvodný. Žádost o odročení jednání pak soud vyhodnotil jako zcela nedůvodnou. Žalobce byl schopen se do 9:00 hodin k jednání soudu při využití prostředků hromadné přepravy osob z Českých Budějovic dostavit, toto soud ověřil nahlédnutím do jízdních řádů přístupných každému na internetu. Pokud žalobce neměl finanční prostředky na cestu k soudu, mohl požádat o pomoc orgán pomoci v hmotné nouzi. O této možnosti byl žalobce informován, jak vyplývá z jeho e-mailu ze dne 24. 2. 2014, a k realizaci žádosti měl dostatek času, neboť předvolání k jednání mu bylo doručeno již dne 21. 2. 2014. Odročení jednání by tak bylo pouhým dalším oddálením rozhodnutí ve věci samé, přičemž ani vyhovění žádosti žalobce by nedávalo záruku, že se žalobce k odročenému jednání skutečně dostaví, neboť zatím jeho kroky způsobovaly další a další protahování řízení (opakované vznášení již vyřešených námitek, podmíněné odpovědi na výzvy soudu k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nedůvodné vznášení požadavků na žalovaného /podoba jeho vyjádření k žalobě/ a soud /délka lhůt ke splnění povinnosti, doručování, atp./). Soud tedy žádosti žalobce o odročení jednání nevyhověl, když pro odročení neshledal žádný důležitý důvod (§ 50 s. ř. s.: „Z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.“), a věc projednal v nepřítomnosti obou účastníků řízení (§ 49 odst. 3 s. ř. s.: „Neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50.“).

Ze správního spisu vyplynulo následující:

Dne 10. 7. 2012 žalobce požádal úřad práce na příslušném tiskopisu o mimořádnou okamžitou pomoc ve výši 2.000 Kč, přičemž uvedl, že v červnu neobdržel příspěvek na živobytí, zbývá mu 2.450 Kč do konce července a mimořádnou okamžitou pomoc použije na náklady na stravu a nájem. V části B zaškrtl typ pomoci „nezbytné nebo odůvodněné náklady (vzdělání)“, když část se závorkou škrtl, v části E vybral z nabízených životních situací „jiná životní situace“, přičemž doplnil „nestálé bydliště v Č. Budějovicích po zániku podnájmu – práva ohroženy podivnou činností Mgr. P. a ÚP v Pardubicích“. Oznámením ze dne 16. 7. 2012 úřad práce žalobci oznámil, že mu přiznává mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu ohrožení sociálním vyloučením ve výši 1.000 Kč. Žalobce reagoval podáními ze dnů 7. 8., 8. 8. a 9. 8. 2012 doručenými úřadu práce dne 9. 8. 2012, která úřad práce vyhodnotil jako námitky do vydaného oznámení a rozhodl o nich rozhodnutím ze dne 17.8.2012, č. j. MPSV-UP/3456181/12/HMN, jímž přiznal žalobci částku 1.000 Kč jako mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu ohrožení sociálním vyloučením. Odvolání žalobce ze dne 7. 9. 2012 pak bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.

Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí (bod 3. žaloby shora), kdy žalobce namítal, že se žalovaný vypořádal pouze s jedinou jím vznesenou odvolací námitkou. Vadu nepřezkoumatelnosti soud neshledal.

Žalobce v podaném odvolání uvedl, že „rozšiřuje odvolání ze 7. srpna 2012“, a dále vymezil pod body 13. až 22. své odvolací námitky. Povinností žalovaného bylo vypořádat se s body 13. až 22., neboť pouhý obecný odkaz na předchozí podání ze dne 7. 8. 2012 nepostačuje k tomu, aby se jím měl žalovaný povinnost zabývat. Podáním ze dne 7. 8. 2012 se žalobce domáhal přezkumu oznámení úřadu práce ze dne 16. 7. 2012 a úřad práce toto podání správně vyhodnotil jako námitky proti předmětnému oznámení a vypořádal se s ním ve vydaném rozhodnutí ze dne 17. 8. 2012. Měl-li tedy žalobce výhrady proti tomuto rozhodnutí, byl povinen je vymezit v odvolání proti němu, a to konkrétním způsobem, nikoliv obecným odkazem na předcházející podání, které směřovalo proti zcela jinému úkonu správního orgánu I. stupně. Pokud se pak týká odvolání ze dne 7. 9. 2012 (odvolacích námitkách vymezených jako body 13. až 22.), toto bylo žalovaným vypořádáno v napadeném rozhodnutí, když z obsahu tohoto rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný na odvolací námitky reagoval a své závěry řádně a přezkoumatelně odůvodnil. Vypořádání se s odvolacími námitkami přitom neznamená, že jím musí být vyhověno, jinými slovy řečeno, žalobce neměl nárok na to, aby žalovaný jeho odvolání vyhověl, s jeho námitkami se ztotožnil. Pokud tedy žalovaný objasnil, co ho vedlo k zamítnutí odvolání a potvrzení prvoinstančního rozhodnutí, a z jeho rozhodnutí je zřejmé, jaké stanovisko zaujal k podanému odvolání, resp. k jeho jednotlivým bodům, je jeho rozhodnutí dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné. K tomu lze poukázat příkladmo na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 6. 1996, č. j. 6 A 825/95-7, v jehož odůvodnění se uvádí: „Soud může jako překlenutelnou procesní chybu posoudit to, když i přes nedostatečné odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné... Pouze za situace, kdy spis neobsahuje nic, z čeho by bylo možno usoudit na to, z jakých podkladů správní orgán vycházel (§ 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 46 správní řád) a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil, nezbyvá soudu, než bez dalšího napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost bez nařízení jednání (§ 250f o. s. ř.) zrušit.“ Tyto závěry akceptoval opakovaně i NSS (např. rozsudek ze dne 28. 8. 2007 ve věci sp. zn. 6 Ads 87/2006). Na tomto místě soud považuje za potřebné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako

požadavek detailní odpovědi na každou námitku, a že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení minimálně implicity vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13). Požadavky kladené na orgány veřejné správy - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů veřejnosprávního působení - nesmí být přemrštěné, neboť pak se stávají výrazem přepjatého formalismu, který ohrožuje funkčnost veřejné správy, především pak její schopnost efektivně (zejména v přiměřené době) plnit zákonem jí uložené úkoly (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11).

Podle § 36 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb.: „Nárok na mimořádnou okamžitou pomoc má

- a) osoba uvedená v § 2 odst. 3,
- b) osoba uvedená v § 2 odst. 4 a 5, pokud je považována za osobu v hmotné nouzi,
- c) osoba uvedená v § 2 odst. 6, pokud je považována za osobu v hmotné nouzi.“

Podle § 2 odst. 3 až 6 zákona č. 111/2006 Sb.:

„(3) Osoba se považuje za osobu v hmotné nouzi též, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví.

(4) Za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, kterou postihne vážná mimořádná událost a její celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že jí neumožňují překonat nepříznivou situaci vlastními silami; vážnou mimořádnou událostí se rozumí zejména živelní pohroma (například povodeň, vichřice a vyšší stupně větrné pohromy, zemětřesení), požár nebo jiná destruktivní událost, ekologická nebo průmyslová havárie.

(5) Za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, která nemá vzhledem k příjmům a celkovým sociálním a majetkovým poměrům dostatečné prostředky

a) k úhradě nezbytného jednorázového výdaje, spojeného zejména se zaplacením správního poplatku při prokázání ztráty osobních dokladů, při vydání duplikátu rodného listu nebo dokladů potřebných k přijetí do zaměstnání, s úhradou jízdného v případě ztráty peněžních prostředků, a v případě nezbytné potřeby s úhradou noclehu, nebo

b) na úhradu nákladů spojených s pořízením nebo opravou nezbytných základních předmětů dlouhodobé potřeby, nebo

c) na úhradu odůvodněných nákladů souvisejících se vzděláním nebo zájmovou činností nezaopatřeného dítěte a na zajištění nezbytných činností souvisejících se sociálně-právní ochranou dětí.

(6) Za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, která v daném čase, s ohledem na neuspokojivé sociální zázemí a nedostatek finančních prostředků nemůže úspěšně řešit svoji situaci a je ohrožena sociálním vyloučením, jestliže zejména

a) je propuštěna z výkonu zabezpečovací detence, z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, nebo

- b) je po ukončení léčby chorobných závislostí propuštěna ze zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotních služeb, psychiatrické léčebny nebo léčebného zařízení pro chorobné závislosti, nebo
- c) je propuštěna ze školského zařízení pro výkon ústavní či ochranné výchovy nebo z pěstounské péče po dosažení zletilosti, respektive v 19 letech, nebo
- d) nemá uspokojivě naplněny životně důležité potřeby vzhledem k tomu, že je osobou bez přístřeší, nebo
- e) je osobou, jejíž práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby.“

Zákonnému vymezení jednotlivých situací, kdy vzniká nárok na mimořádnou okamžitou pomoc, pak odpovídá 6 typů mimořádné okamžité pomoci v části B tiskopisu žádosti o ni, konkrétně:

- újma na zdraví (§ 2 odst. 3),
- vážná mimořádná událost (§ 2 odst. 4),
- nezbytný jednorázový výdaj (§ 2 odst. 5 písm. a)),
- nezbytné nebo odůvodněné náklady (vzdělání) (§ 2 odst. 5 písm. c)),
- nezbytné nebo odůvodnění náklady (předměty dlouhodobé potřeby) (§ 2 odst. 5 písm. b)),
- ohrožení osoby sociálním vyloučením (§ 2 odst. 6).

Žalobce v tiskopise zaškrtl čtvrtý z vymezených typů, ačkoliv z dalších údajů jím v tiskopisu uvedených a též z obsahu jeho odvolání je zřejmé, že se domáhal přiznání mimořádné okamžité pomoci z důvodu vymezeného v § 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb., tedy z důvodu ohrožení sociálním vyloučením. Žalobce totiž výslovně uvedl, že se domáhá této dávky pomoci v hmotné nouzi z důvodu neobdržení příspěvku na živobytí v červnu 2012 a tedy nedostatku finančních prostředků na stravu a nájem, kdy mu do konce měsíce července zbývá toliko 2.450 Kč, a dále výslovně uvedl v části E, která je vymezena pro typ pomoci dle § 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb., že se u něj jedná o jinou životní situaci způsobující ohrožení sociálním vyloučením, a tuto vymezil. Žalobce se tedy domáhal přiznání mimořádné okamžité pomoci podle § 36 odst. 1 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., tedy jako osoba, která v daném čase, s ohledem na neuspokojivé sociální zázemí a nedostatek finančních prostředků, nemůže úspěšně řešit svoji situaci a je ohrožena sociálním vyloučením (§ 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb.).

Podle § 37 písm. e) zákona č. 111/2006 Sb.: „Výše mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 6 se stanoví jednorázově až do výše 1 000 Kč s ohledem na okamžité nezbytné potřeby; celková výše mimořádné okamžité pomoci se stanoví s přihlédnutím k úložnému a k prostředkům, které obdrží osoba při propuštění ze školského zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Součet dávek poskytnutých podle tohoto ustanovení nesmí v rámci jednoho kalendářního roku překročit čtyřnásobek životního minima jednotlivce.“

S ohledem na uvedenou právní úpravu pak lze k jednotlivým žalobním bodům uvést následující:

Ad 1.

Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že nepřiznání jím požadované dávky ve výši 2.000 Kč není v napadeném rozhodnutí odůvodněno. Jak úřad práce, tak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí objasnili, proč žalobci byla přiznána mimořádná okamžitá pomoc pro ohrožení sociálním vyloučením v maximální zákonné výši 1.000 Kč. Důvody přiznání právě této částky pak jsou totožné s důvody nepřiznání dávky ve výši žalobcem požadované (2.000 Kč), byť to není výslovně správními úřady uvedeno. Jinak řečeno, argumentace použitá správními

úřady plně objasňuje, proč nebylo vyhověno žalobcově požadavku na poskytnutí mimořádné okamžité pomoci ve výši 2.000 Kč (bylo žádáno o pomoc pro ohrožení sociálním vyloučením, kdy právě pro tento důvod zákon č. 111/2006 Sb. umožňuje poskytnout dávku maximálně ve výši 1.000 Kč), přičemž výslovný zamítavý výrok nebyl nutný, neboť tento je „skryt“ právě ve výroku o přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení sociálním vyloučením ve výši 1.000 Kč.

První žalobní bod je nedůvodný.

Ad 2.

Druhý žalobní bod je rovněž nedůvodný, neboť žalobce v žádosti o přiznání mimořádné okamžité pomoci výslovně uvedl, že mu zůstává do konce července částka 2.450 Kč, tedy slovy žalobce, tuto částku výslovně „přiznal“.

Ad 3.

Námítkou nepřezkoumatelnosti se již soud zabýval výše, proto plně odkazuje na své závěry učiněné shora a pouze zdůrazňuje, že žalovaný se s žalobcovými odvolacími námitkami v napadeném rozhodnutí zcela vypořádal, jeho úvahy a závěry jsou v souladu s právní úpravou a plně přezkoumatelné a skutečnost, že tyto žalobci „nevyhovují“, neboť se neztotožňují s jeho názory, je zcela irelevantní, neboť žalobce nemá zákonný nárok na to, aby žalovaný rozhodl způsobem, který on požaduje a očekává.

Rovněž třetí žalobní bod je nedůvodný.

Ad 4.

Rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí úřadu práce nemohou mít stejná jednací čísla a spisové značky, neboť se jedná o rozhodnutí dvou různých správních úřadů v rámci dvou různých fází správního řízení (řízení před úřadem práce jako prvoinstančním správním orgánem a řízení odvolací, o odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, před žalovaným jako správním orgánem odvolacím nebo též správním orgánem druhého stupně). Požadavek na stejnost jednacích čísel, resp. spisových značek je nelogický a nemá oporu v právní úpravě. Skutečnost, že se jedná o rozhodnutí vydaná v totožné věci (žádost o mimořádnou okamžitou pomoc podaná žalobcem dne 10. 7. 2012) a na sebe navazující, je přitom zřejmá na první pohled, a to jak ze záhlaví napadeného rozhodnutí, ve kterém se hovoří o odvolání žalobce do rozhodnutí úřadu práce specifikovaného datem vydání a číslem jednacím, tak z odůvodnění, v jehož rámci jsou uváděny některé nezaměnitelné skutečnosti vážící se k podané žádosti a jejímu posouzení úřadem práce.

Rovněž tento žalobní bod je nedůvodný.

Ad 5.

Námítku, že rozhodnutí úřadu práce není ani ve veřejném, ani v individuálním žalobcově zájmu, žalobce nijak nerozvedl, není tudíž zřejmé, jaké konkrétní výhrady proti rozhodnutí žalovaného mají být v této námitce „skryty“. Soud sám žádný rozpor s veřejným či soukromým zájmem v napadeném rozhodnutí či rozhodnutí úřadu práce neshledal, rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonnou úpravou, žalobci jimi byla přiznána mimořádná okamžitá pomoc pro ohrožení sociálním vyloučením v maximální zákonné výši a soud žádné pochybení neshledal. Vypořádání se soudu s touto žalobní námitkou je pouze takto obecné, neboť i sama námitka je obecná a nebylo povinností soudu nahrazovat činnost žalobce a vyhledávat za něj konkrétní důvody nesouhlasu s napadeným rozhodnutím žalovaného.

Soud tedy uzavírá, že i pátý žalobní bod vyhodnotil jako nedůvodný.

Ad 6.

Rovněž poslední žalobní námitka byla zcela nekonkrétní, když žalobce nijak nerozvedl, v čem bylo správní uvážení chybné a nesmyslné. Soud přitom žádné vady neshledal, naopak správní orgány správně posoudily žalobcovu žádost o mimořádnou okamžitou pomoc jako žádost podanou z důvodu hrozby sociálního vyloučení (§ 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb.), objasnily důvody, které je vedly k přiznání dávky v maximální zákonné výši (1.000 Kč), přičemž vycházely i z účelu použití dávky uvedeného žalobcem (strava a nájem) a důvodů, které žalobce vedly k podání žádosti (neobdržení příspěvku na živobytí a tedy aktuální nedostatek finančních prostředků).

Soud tedy uzavírá, že i poslední žalobní námitku vyhodnotil jako nedůvodnou, přičemž shodně jako u bodu ad 5. je jeho vypořádání se s námitkou žalobce stručné, neboť i sama žalobní námitka je formulována stručně a obecně, není podložena individualizovanými skutkovými tvrzeními, a tedy ani argumentace soudu nemůže být konkrétní. Soud nebyl povinen ani oprávněn za žalobce domýšlet, z jakých konkrétních důvodů hodnotí žalobce správní úvahy úřadu práce jako nesmyslné a odporující úkolům správních orgánů a účelu dávky. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

Z důvodů shora podrobně rozvedených soud shledal žalobu nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., kdy ve věci byl úspěšný žalovaný, ovšem jednalo se o věc pomoci v hmotné nouzi a úspěšný žalovaný je správním orgánem, tudíž mu ze zákona náhrada nákladů soudního řízení vůči žalobci nepřísluší. Neúspěšný žalobce pak právo na náhradu nákladů řízení nemá.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. března 2014

Mgr. Monika Chaloupková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová